

Nr 347.

Av herr **Hamrin**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 221, angående befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.*

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 221 angående befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld får jag härmed anföra följande.

Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition blev vid gårdagens sammanträde framlämnad och remitterades utan föregående bordläggning av andra kammaren till bankoutskottet. Enligt uppgift lär det också vara meningen att redan vid morgondagens sammanträde till slutlig behandling företaga ifrågavarande ärende. De flesta av riksdagens ledamöter torde på grund av dessa omständigheter icke ens ha hunnit taga del av innehållet i den kungl. propositionen, mycket mindre söka bilda sig en uppfattning om framställningen i fråga. Under dessa förhållanden förefaller det mig, som om riksdagen borde vidtaga den ändringen i förslaget, att riksdagen innan detta riksmöte avslutas får tillfälle att närmare taga i övervägande, huruvida denna exceptionella åtgärd bör vidtagas och vidmakthållas för någon längre tid framåt. Detta kan ske genom en förkortning av tiden för riksbankens befrielse att inlösa sedlarna med guld. Något vägande skäl för en dylik ändring har jag åtminstone svårt att finna.

Jag får därför hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att riksbanken må vara fritagen från skyldigheten
att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med
guld till och med den 30 april 1920.

Stockholm den 14 mars 1920.

Felix Hamrin.
